

Če zaženejo mladike na šparonih v vršičkih še enkrat pozneje, potem jih zaščitnemo enako kot za listnike, to je za drugim listom. Mladike na palcu ali ščapu, to je one, ki jih rabimo, da narežemo zopet palec in šparon v prihodnjem letu, ne smemo v tem času še skrajševati. Še-le v drugi polovici avgusta jih vršičkamo, to je skrajšamo za eno dobro tretjino.

Vse zelene dele trte lahko posušimo in jih rabimo po zimi za krmo goveji živini. Galica pri tem nič ne škoduje.

B. Skalicky.

Italijansko bojišče.

Na s o ški fronti Italijani s svojo šesto ofenzivo niso dosegli nikakih uspehov. Boji se vršijo ne samo za doberdobske, ampak tudi za goriske, bovške in toliminske postojanke. Na koroški fronti se vršijo boji pri Naborjetu in Malem ter Velikem Palu. Hujši pa so boji na fronti med Brento in Adičo. Naši stojijo na sledeči črti: Brenta, Monte Zebio (5 km severno od Asiaga), dolina Astico, severni del doline Pozina, gora Pasubio ob tirolski meji, Adiča. Pred Asiagom se je zopet proslavilo slovensko junaštvo. Naši svoje postojanke dobro držijo.

Nemec hvali Slovence in Hrvate.

Avstrijsko generalštabno poročilo z dne 10. julija omenja, da so se v bojih za postojanko Cima dieci (severno od Asiaga) najbolj izkazali oddelki polka št. 17 (Ljubljana) in št. 70 (Petrovardin). Vsi črtni in silni italijanski napadi so bili odbiti. Lahi so imeli strašne izgube. Čez 800 mrtvih Italijanov je ležalo pred našimi prednjimi jarki. O teh bojih piše Nemeč Lennhoff graški „Tagespost“ iz vojnega časnikarskega stana dne 10. julija med drugim: „Skoro tri tedne so se Lahi zaganjali proti naši fronti ob gorah Cima dieci, Monte Zebio in pa Monte Interrotto, ne da bi se sovražniku, ki je napadal z močnimi silami, posrečilo, zavzeti višinske črte. Omeniti se mora, da te gore spadajo deloma k notranjemu zalvornemu pasu trdnjave Asiago. Torej še niti tega pasu ne more sovražnik dobiti nazaj, če ravno se trudi z vso silo. Njegovo prodiranje je tukaj že nehala. Naše čete pa so svoj čas te višine, če ravno so bile iste po dolgi pripravi dobro utrjene, zavzele v prvem naskoku. Pri brambi teh postojank so se dne 9. julija posebno izkazali Slovenci in Hrvati pešpolkov št. 17 iz Ljubljane in št. 70 iz Petrovardina.“

Križarka „Novara“ potopila štiri angleške parnike

Dne 9. julija je trčila ob jutranjem svitu naša križarka „Novara“ v Otrantski morski ožini v južni Adriji na štiri oborožene angleške stražne parnike, katere je s topovskim ognjem takoj potopila. Od posadke potopljenih angleških parnikov je mogla naša križarka rešiti samo devet angleških pomorščakov.

Na meji treh dežel.

Vekoslav Fabjančič iz Anž pri Rajhenburgu nam piše dne 4. julija:

Nahajamo se v kotu treh dežel, na visokem skalovju, odkoder bijemo nezvestega prijatelja s svojimi težkimi gorskimi topovi, pred katerimi ima ne malo strahu. Prav dobro ga tu gori zbija, saj pred sovražnikom nimamo slovenski topničarji niti najmanjšega strahu. Včasih začne Lah rogoviliti in nas napadati; ko mu pa mi iz svojih topov pošljemo malo trdega „ovsa“, je pa zopet po koncu. Sreče mu je že zdavno v hlače padlo in njegov pogum smo mu že izginali; on že sedaj dobro pozna te naše avstrijske vojake, zlasti pa še nas Slovence, ki še posebno zvesto in hrabro branimo svojo avstrijsko in lepo slovensko domovino. Italijanu jako diši ta slovenska zemlja, ali kaj, ko ne bo nikdar nje gospodar. Ujamo, da bomo kmalu s sovražniki obračunali in se še zdravi vrnili na svoje domove, potem bo pa med nami zavladalo veselo novo življenje. V to nam pomozite Bog in Marija! Sprejmite nebroj iskrenih pozdravov z visokih, sneženih gora od stajerskih Slovencev gorske havbične baterije: Vekosl. Fabjančič iz Anž pri Rajhenburgu, Alojzij Hudales iz Rečice v Gornji Savinjski dolini in Maks Cizej iz Grajske vasi.

Na koroški fronti.

Simon Lubej iz Gornjih Jablan pri Cirkoveh nam piše dne 8. julija:

Slovenci se na vseh bojiščih pokazemo. Naši slovenski fantje in moške so se borili na Doberdolu, pri Gorici, pred Asiagom in Arsierom, na Ruskem, v Srbiji, Crngori, Albaniji in tukaj na koroški fronti. Čudim se, da se o bojih na našem delu bojišča ta-

ko malo poroča, ko pa se vendar boji neprestano nadaljujejo. Dasiravno Lah napada že več kot leto in dan, vendar še stojimo Avstrijci tam, kjer smo stali leta 1915 ob Binkoštih. Mi pa gremo Laha tudi večkrat obiskat na njegove postojanke. Na delu bojišča, kjer stojim jaz, stoji za nas zelo ugodno. Lah sicer iz gole jeze, da ne more naprej, večkrat obstreljuje s topovi naše vasi in tudi posamezne hiše in cerkve. Uničil nam je slovečo božjo pot Sv. Višarje. Cel slovenski narod se bo radi tega nad laškim izdajalcem pošteno maščeval. Nedavno pa je laška artilerija zopet obstreljevala slovensko vas Žabnice. Naša artilerija mu dobro vrača. Mi sicer ne streljamo tako pogosto, a merimo in zadevamo tem boljše. Pred nekaj dnevi smo blizu Naborjeta sestrelili dva laška zrako;lova, eden pa se je poškodovan spustil na laški strani na tla.

„Slovenski Gospodar“ nas redno obišče. Oh, to je veselje v našem taboru, ko priide naš list. Zdi se mi, da se tedaj, ko ga čitam, pogovarjam s svojimi domačini. Eno pa obljubljam in prisezam: Lah ne bo nikdar čez Koroško vdrl v našo lepo Slovensko-Stajersko! — Simon Lubej, Ivan Sever, Ivan Kramberger iz pišuske okolice, Franc Kovačič iz Ljutomer, Rafael Arlič iz Velenja in Friderik Svab iz Prevalj na Koroškem.

Kako sem si na Laškem krompir kupal.

Ignac Tiršek, doma iz Savinjske doline, piše v italijanskega bojišča:

Nekoliko vam hočem opisati, kako sem jaz na Binkoštno nedeljo kupal krompir na italijanskem bojišču. Sel sem zjutraj v neko vas, da si poiščem kaj za moj želodec. In res sem prišel v vas v neko šolo, odkoder je vse zbežalo. Iskal sem po sobah, a ne najdem drugega, kakor nekaj krompirja v kleti. Nesel sem ga na kraj, kjer sem prebival. Zakuril sem si in začnem kubači. A polentar me je zapazil in mi je poslal še zahteva (granat) in mi ves ogenj razdrl. Jaz sem pa imel surov krompir — Pristréne nozdra-ve: Ignac Tiršek.

Rusko bojišče.

V Bukovini se naši borijo z uspehom in so vrgli Ruse s Karpatov, odkoder so hoteli vdreti na Sedmograško, nazaj v bukovinsko ravnino. Pri Kolomeji v Galiciji so Rusi prodrli že na pobočje Karpatov, prej pa so zasedli mesto Delatyn in vas Mikuličin. Rusko prodiranje proti zahodu pa je ustavljeno. Naše središče se je od Strype umaknilo ob potok Koropiec. V Voliniji so Rusi prešli zopet k ofenzivi. Naši so se od Styra umaknili za reko Stohod.

V Bukovini.

Iz Bukovine prihajajo ugodna vesti. Po ljutih bojih pri Kirlibabi, ki so se vršili v času od 4. do 8. julija, se je našim četam posrečilo vreči dne 8. julija sovražnika nazaj v dolino Moldave. Naši voji so pri vasi Brjaza, ki leži 14 km vzhodno od Kirlibabe, prekoračili Moldavo. Tako je preprečen ruski načrt, prekoračiti bukovinske Karpat in vdreti na Sedmograško. Rusom so v tem odseku prihiteli na pomoč Japonci s svojimi topovi. Štiri dni je veliko stvelo sovražnih topov neprestano obstreljevalo avstrijske postojanke pri Kirlibabi. A naši so tako dobro odgovarjali, da so Ruse prisilili k umikanju in jim prizadeli še strahovite izgube.

Ruske izgube pri Kirlibabi.

List „Az Est“ poroča iz Bukarešte: V hudih bojih pri Kirlibabi so imeli Rusi strahovite izgube: več kot 10.000 mož je mrtvih, ranjenih ali pa vjetih. Na bojišču leži na tisoče nepokopanih mrtličev, zrak je daleč na okoli okužen. V Bukovini se nahaja sedaj kakih 50.000 ruskih ranjenec, ki so vsled pomankanja bolnišnic nastanjeni v kmečkih hišah. — Prebivalstvo je prepričano, da se Rusi ne bodo mogli dolgo držati in da bodo Bukovino skoro zopet opustili.

Boji pri Kolomeji.

Na gališkem bojišču med Dnjestrom in Karpati se vršijo srđiti boji v prostoru zahodno in južno-zahodno od Kolomeje. Dne 8. julija so Rusi zasedli mesto Delatyn (35 km zahodno od Kolomeje) in vas Mikuličin (40 km jugozahodno od Kolomeje). Tukaj so Rusi pretrgali našo železniško zvezo iz Galicije čez Jablonica-prelaz. Južno od Mikuličina se vrše boji na pobočju galiških Karpatov. Na goratem karpatskem ozemlju pač Rusi ne bodo imeli take sreče, kot na gališki ravnani. Čaka jih enaka usoda, kakor v bukovinskih Karpatih.

Ob Strypi.

Ob Spodnji Strypi smo naše postojanke premetili dalje proti zahodu ob potok Koropiec. Pri Bucacu stojimo kakih 20 km zahodno od mesta. Hud pritisk je zopet severno od Tarnopola. Naši so baje izpraznili mesto Brody, kar pa še uradno ni potrjeno.

Naši izpraznili mesto Brody.

Iz Krakova poročajo, da je naše armadno po-veljstvo dalo mesto Brody izprazniti. Prebivalstvo je mesto že zapustilo. Ruski letalci so mesto opetovano obmetavali z bombami. Brody leži tik ob ruski fronti pri Radzivilovu in je od ruske meje oddaljeno samo 6, od Radzivilova 10 in od Lvova 80 km.

V Voliniji.

Ker je postalo naše prodiranje v Voliniji Rusom zelo nevarno, je rusko armadno vodstvo vrglo v prostor ob Styru ogromne rezerve. Rusi so tudi v tem prostoru znova pričeli z ofenzivo, kar jim je bilo tem lažje, ker razpolaga rusko armadno vodstvo s 3—4kratno premočjo. Naši se le polagoma umikajo in so zasedli postojanke ob reki Stohod, ki izvira zahodno od Lucka, in teče vspešno s Styrom proti severu. Ozemlje med Styrom in Stohodom je močvirnato in za obrambo malo sposobno. Rusko uradno poročilo z dne 9. julija pravi, da so naši izpraznili mesto Pinsk (severno od Lucka) in da so ga Rusi zasedli, kar pa se od uradne nemške strani zanika.

Silovitost avstrijske obrambe.

V Voliniji se naše čete ruskim napadom krepko ustavljajo. Angleški poročevalec Stanley Washburn piše v listu „Times“: „Ne smemo verjeti, da se Avstrijci le slabo upirajo ruskim napadom. Piscec tega spisa je sam videl strelski jarek, kjer so Rusi v razdalji nekaterih vrst (rusko merilo za naš kilometer) samo v prvi črti pokopali 4000 Avstrijcev. Vse to priča, da se sovražnik trdovratno upira ruskim napadom.“

Moč ruske armade.

Italijanski listi poročajo, da šteje ruska armada od Pinska do Karpatov 137 infanterijskih in 36 kavalerijskih divizij. Infanterija šteje po tem laškem račun 2.740.000 mož, kavalerija pa 162.000 mož. Artilerija, trenske in druge čete se niti niso vštete. Zadnji čas se je ta ruska bojna sila ojačila z rezervami, ki štejejo 11175.000 mož. In proti taki premoči se morajo boriti naše čete!

Na drugih frontah.

Na francoskem bojišču se še vedno nadaljuje angleško-francoska ofenziva, ki je pa že začela nekoliko pojemati, zlasti ker so začeli Nemci s protinapadi, v katerih so angleško-francoskim četam iztrgali nekaj postojank južno od reke Somme. Na celi bojni črti od morske obali notri do švicarske meje artilerijski ogenj, ki je na nekaterih mestih, zlasti ob reki Mozi, zelo živahen. Položaj pred Verdunom je nespremenjen.

Na macedonskem bojišču se vršijo samo manjše praske južno od Dojranskega jezera. Naši so sovražne napade odbili. Nekatera poročila pravijo, da se Angleži in Francozi pripravljajo na ofenzivo.

Na albanskem bojišču so naši ob reki Bojuzi napadli in razpršili italijanske poizvedovalne oddelke.

S turškega bojišča prihajajo ugodna poročila. Na zahodni kavkaški fronti so Turki Ruse potisnili daleč nazaj in se bližajo Trapeuntu. V Perziji so pa Turki zasedli zahodno perzijsko mesto Kermanšah.

Rumunija pred odločitvijo.

„Universul“ poroča, da se nahaja Rumunija pred odločilnimi sklepi.

Trgovski podmorski čoln.

Iz Nemčije v Ameriko.

Angleži stojijo zopet pred novim čudežem, ki so jim ga naredili Nemci. Prvi nemški trgovski podmorski čoln se je zadnje nedelje, dne 9. t. m., naenkrat pokazal v nevjorskem pristanišču. Pripeljal je seboj barvila, odpeljati pa namerava nikelj in gumo. Cela angleška mornarica straži, da bi nobena ladja ne mogla iz Nemčije in nobena v Nemčijo. Sedaj so pa Nemci Angležem ušli pod vodo v Ameriko. Trgovski podmorski čoln se imenuje „Deutschland“ in poveljuje mu trgovski kapitan s 30 možmi. Nemčija se kajpada veseli tega svojega uspeha na morju.

Homatije na Grškem.

Četverozveza je že tudi z novim ministrskim predsednikom Zaimisom nezadovoljna, ker ne dela dovolj odločno za zmago Venizelosovih pristavšev. — Četverozveza se boji, da bo liberalna (Venizelosova) stranka propadla. Posebno nevarni so rezervisti, ki so se vrnili domov in nočejo o liberalni stranki nič